

Nu vil jeg sjældent beskyldte hr. Bertel Haarder for at have radikale træk, altså træk fra Det Radikale Venstre, men der var alligevel lidt bob bob i det, han sagde, idet det var, som om banankvoterne godt nok skal afskaffes, men hvis det kan skade det danske landbrugs situation, kan det godt være, at vi ikke lige skal fremføre det i den sammenhæng.

Derfor synes jeg, det for sagens skyld bør fremlægges mere klart fra Venstre, om dette »på den ene side og på den anden side« er helt i tråd med, hvilket mandat Venstre har givet i den sag, og hvordan man nu stiller sig her, for nu har man altså lige valgt at satse på, at de skal afskaffes, men hvis det giver os problemer, kan vi alligevel ikke rigtig gøre noget ved det.

Vi må jo have lidt mere klar besked fra Venstres ordfører end den, der er givet indtil nu.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det var jo meget praktisk, at jeg lige havde bedt om ordet, for jeg vil sige til hr. Steen Gade, at Det Radikale Venstre endnu ikke har taget ordet i denne debat, og vi har overhovedet ikke udtalt os, hverken med bob bob eller »på den ene side og på den anden side«. Men jeg tog faktisk ordet for at sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at det ikke kan nytte noget, at man stiller sig herop og skælder regeringspartierne ud for at komme med sure opstød. Så vidt jeg har hørt, er den eneste, der er kommet med sure opstød, hr. Kristian Thulesen Dahl, og så har landbrugsministeren og hr. Jacob Buksti fra Socialdemokratiet holdt deres taler i forbindelse med det her beslutningsforslag, men Det Radikale Venstre har ikke ved sin ordfører udtalt nogen som helst form for vankelmød og er ikke kommet med sure opstød i denne sag.

Jeg venter stille og roligt på, at det bliver min tur i talerrækken.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Lidt inspireret af min gode ven hr. Jens Risgaard Knudsen vil jeg sige, at dette jo er et parlament, og dér er der ikke tid til løs snak, og derfor vil jeg bare oplyse hr. Bertel Haarder om, at jeg i går var nede og slå efter i Europaudvalgets protokol for mødet den 5. februar 1993, og dér vil jeg gerne henvise hr. Bertel Haarder og fru Charlotte Antonsen til at kigge efter, for så vil de konstatere, at den mere diplomatiske udredning, som hr. Jens Risgaard Knudsen lige har

givet, faktisk passer, og at der er tale om en positiv melding fra Venstres side.

Lene Espersen (KF):

Jeg kan jo starte med at berolige Venstres ordfører, hr. Bertel Haarder, med, at der sådan set også er andre ordførere, der har ventet på at komme til i talerrækken med deres ordførertale.

EU's bananpolitik udvider protektionismen. Det er en omkostningstung måde at give bistand på. EU og de favoriserede lande kunne vinde meget ved at ændre politikken fra at give bananhjælp til at give formaliseret udviklingshjælp. Dette er indledningen på Verdensbankens stærkt kritiske rapport med titlen »EU's Bananarama III«, der analyserer effekten af EU's bananpolitik.

Det er tidligere blevet fremhævet, at denne rapport ikke er korrekt, men til det kan jeg kun sige, at det jo er det eneste videnskabelige dokument og et dokument, der i hvert fald fremfører nogle ret klare tal vedrørende EU's bananpolitik, tal, som også er blevet fremført fra denne talerstol. Vi har ikke hørt andre rapporter eller andre tal omtalt, som ikke skulle bekræfte, at det er korrekt, hvad der står i Verdensbankens rapport.

Og realiteterne er, at europæiske forbrugere i dag betaler ca. 10 mia. kr. til denne bananpolitik, men at under en femtedel af dette beløb ender hos de EU-udvalgte producenter. EU's bananregime er med andre ord en bistandspolitik, der medfører, at de europæiske forbrugere betaler 5/2 dollar for hver dollar, de giver i bistand.

Hvis SF og Socialdemokratiet mener, at sådan en form for bistandspolitik er en fornuftig bistandspolitik, vil jeg gerne høre dem bekræfte det.

Men det, at de europæiske forbrugere betaler fem gange det beløb, der overhovedet går videre til de enkelte ulande, mener jeg sådan set er et grotesk eksempel på, at bananregimet overhovedet ikke fungerer. Det er derfor en ualmindelig ineffektiv og uøkonomisk bistandspolitik. Faktisk kan man jo tale om, at EU's forbrugere for øjeblikket ganske uden grund, men med den danske regerings velsignelse betaler en slags bananskat.

Og lad mig slå det fast med det samme: Det Konservative Folkeparti har fra starten af denne groteske banansag på det stærkeste kæmpet imod EU's nye bananregime. Det er en ringe trøst at vide, at vi fik ret, og at de advarsler og skrækscenarier om bananregimet, som Det